

Lovgivningsmagten er tilbøjelig til at tage alt det Hensyn til dens Fordringer, som stemmer med Retfærdighed og Billighed, og man afvæbner da for en stor Del de videre gaående Fordringer (Bille: Nei). Ja, det ærede Medlem veed det maasse bedre end jeg. Jeg beklager, at det sidstnævnte ærede Medlem ikke er tilstede, thi jeg tror nok at kunne slutte mig til den Tankegang, der har affødt dette indskudte Net. Han mente vistnok, det var urigtigt at give efter for Fordringerne fra den Side, som siger: Kunne vi ikke opnaa Noget med Loven, gaa vi i den Loven, og det kan maasse være, han har Ret i, at de, naar man gav dem den lille Fingerring, vilde kræve hele Haanden, men paa den anden Side er jeg overbevist om, at den eneste Maade, hvorpaa man ligesom kan knække Braadden af de Bestræbelser, der, hvis de ikke kunne komme frem med Loven, ere rede til at gaa uden Loven, netop er ad Lovgivningsveien at gjøre, hvad man til enhver Tid finder at være Ret og rigtigt, og at man som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds ikke skammer sig ved at vedtjende sig dette her i Salen. Han siger sluttelig Følgende: „Jeg tror, det har viist sig, at de, som ere grebne af denne Bevægelse, idetmindste her tillands, meget vel kunne tage imod fornuftige Grunde og billig Smødekommen og dermed være tilfredse. Vi have her set et saadant Exempel givet af flere Arbejdsgivere, og det er dette Exempel, jeg mener, at Lovgivningsmagten maaske følge.“ Idet jeg aldeles henholder mig til disse Udtalelser af dette meget ærede indflydelsesrige Medlem, skal jeg ikke her videre indledningsvis dvæle ved den Grundtanke, der gaar igennem mine Forslag, men kun udtale, at de, som man vil se, aldeles ikke gaa ud paa at give Noget, der ligner en Understøttelse til Personer eller til nogle Samfundsklasser. Det vilde være fuldstændig utilbørligt; det vilde være en Draabe i Havet. Det staar klart for Arbejderne, at selv om vi bevilgede dem 3 Millioner — hvilket efter Erfaringen vistnok vilde være lettere at sætte igennem end at faae bevilget 30 Rd. — og uddelte disse 3 Millioner i velgjørende Diemed, vilde det gavne Lidet eller Intet; det vilde være som en

Morgendug, der var forsvunden inden 1/2 Dags Tid. Nei, jeg har kun foreslaet nogle Summer, som skulle have den Egenkab — hvad vore Bevillinger i det Hele burde og skulde have og vel ogsaa have — at fremkalde Arbejder, der ere til Gavn for Samfundet; thi de Penge, vi bevilge, ere dog i Almindelighed kun en Solvstrøm — ikke sandt? — som driver et vist Værk, der er sysselsat med at frembringe Værdier; det er den Opgave, Bevillingerne have. — Det første Vædringsforslag, som jeg har stillet, gaar, som de Herrere ville se, ud paa under III. A. 2 at bevilge 10,000 Rd. til Præmier for hypperlig Dyrkning, især Spadedyrkning, af Huslodder. Jeg vil bede de Herrere, som her ere tilstede, om at mindes, at vi paa en noget lignende Maade have sørget for at forbedre Gaardeiernes og Gaardbrugernes Agerbrug, idet der nemlig i sin Tid, efter hvad jeg kan mindes, har været uddelt ikke faa Summer til Præmiepløining for at bringe Lyst, Smag og Dvælse til at dyrke Jorden paa den Maade. At dette vilde være overordentlig gavnligt, behøver jeg vel ikke at sige, thi er der nogen Feit ved vort Smaalandsvæsen, er det den, at det drives ligesom det mindre, det vil sige, Husmændene drive deres Jorder paa samme Maade som Gaardeierne og kræve samme Drevkraft, nemlig Heste, men derved komme de i et saadant Hoveriforhold til Gaardeierne, at det i det Hele skader. Dette er een Grund, og en anden er den, at Jorden ikke bliver saa omhyggeligt dyrket, at den giver det Udbytte, den kunde give. Jeg turde maasse anføre de Herrere et Exempel paa, hvad en saadan Spadedyrkning kan bringe. Det hedder som et Exempel blandt mange i Ugeskrift for Landmænd, at der var 40 Husmænd i Odense Amt, der konkurrerede om de Præmier, som Byens Stifts patriotiske Selskab havde udsat for Husmænds Selvdyrkning af deres Lodder, det vil sige Dyrkning ved deres egen Arbejdskraft, enten med Rør eller med Spade. Dette har medført, at en Husmand med 9 Ekkr. Land Jord ved at kulegrave den, ved at trille med Hjulbør og ved at mergle den, kort sagt, ved at gjøre Alt med sine Hænders Arbejde, aldrig har høstet under 20 Fold Hvede, og